

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

19.4.2010

B7-0238/2010

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebării cu solicitare de răspuns oral B7-0206/2010

în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la interzicerea generală a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în UE

János Áder, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Zuzana Roithová
în numele Grupului PPE

Rezoluția Parlamentului European referitoare la interzicerea generală a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în UE

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere principiul precauției astfel cum a fost definit în Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, precum și Convenția privind diversitatea biologică din iunie 1992, de la Rio de Janeiro,
- având în vedere obiectivele de mediu stabilite în Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei,
- având în vedere Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive, prin care se permite utilizarea cianurilor în activități miniere, stabilindu-se pragurile maxime permise ale concentrației de cianuri,
- având în vedere Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003 de modificare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (Seveso II) privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, în care se afirmă că [...] anumite activități de depozitare și de prelucrare în industria minieră [...] pot avea consecințe foarte grave,
- având în vedere Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, conform căreia statele membre pot permite unui operator să nu suporte costurile pentru daune provocate mediului în cazul în care se dovedește că daunele respective au fost provocate în anumite condiții,
- având în vedere programul de 18 luni privind Președinția spaniolă, belgiană și ungară în ceea ce privește prioritățile acestuia legate de politica în domeniul apei și de biodiversitate,
- având în vedere măsurile luate de Republica Cehă cu privire la interzicerea generală a tehnologiilor pe bază de cianuri prin modificarea, în 2000, a Legii nr. 44/1988 privind mineritul, modificarea Legii nr. 48/1993 privind mineritul din Ungaria, prin care s-a interzis utilizarea tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri pe teritoriul Ungariei, precum și decretul dat în Germania, în 2002, prin care s-a interzis mineritul cu cianuri,
- având în vedere întrebarea din 17 martie 2010 adresată Comisiei, referitoare la a interzicerea generală a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în UE (O-0035/2010 – B7-0206/2010),

- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110(2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Organizația Națiunilor Unite a declarat anul 2010 Anul internațional al biodiversității, și lumea este invitată să ia, în 2010, măsuri de protejare a diversității formelor de viață de pe planetă;
- B. întrucât cianura este un produs chimic extrem de toxic utilizat în mineritul aurului, fiind catalogat ca principalul agent poluant în conformitate cu anexa VIII la Directiva-cadru privind apa, care poate avea efecte catastrofale și ireversibile asupra sănătății umane și a mediului, prin urmare și asupra biodiversității;
- C. întrucât, în Declarația comună a miniștrilor mediului din Republica Cehă, Ungaria, Polonia și Slovacia privind mineritul sustenabil, prezentată la cea de-a 14-a reuniune a miniștrilor mediului din grupul de țări Visegrad, ce a avut loc la 25 mai 2007, la Praga, miniștrii și-au exprimat îngrijorarea cu privire la tehnologiile periculoase utilizate și planificate pentru activitățile miniere în diverse locuri din regiunea respectivă, tehnologii care implică riscuri considerabile cu privire la mediu, care pot avea consecințe transfrontaliere;
- D. întrucât, în cadrul Convenției de la Sofia privind cooperarea pentru protejarea și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea, părțile au agreeat că, în afară de substanțele periculoase prioritare menționate în Directiva-cadru privind apa, cianura este considerată substanță periculoasă relevantă;
- E. întrucât, în ultimii 25 de ani, la nivel mondial, s-au produs peste 30 de accidente majore cu deversare de cianuri, mai ales acum 10 ani, când peste 100 000 de metri cub de apă contaminată cu cianură au fost deversați dintr-un bazin al minei de aur din Baia Mare (România) în sistemul fluvial Tisa - Dunăre, fapt ce a provocat cel mai grav dezastru ecologic din Europa Centrală la vremea respectivă, și întrucât nu există nicio garanție reală că astfel de accidente nu vor mai apărea, în special având în vedere condițiile atmosferice extreme din ce în ce mai potrivnice, printre altele precipitațiile abundente și frecvente, astfel cum se estimează în cel de-al patrulea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice;
- F. întrucât mai multe state membre UE încă se confruntă cu faptul că, în cadrul unor proiecte noi privind unele exploatare miniere de suprafață vaste, se utilizează tehnologii bazate pe cianuri în zone foarte populate, ceea ce implică și mai multe amenințări la adresa sănătății umane și a mediului;
- G. întrucât, în conformitate cu Directiva-cadru privind apa, statele membre sunt obligate să obțină și să mențină o stare adecvată a resurselor de apă, precum și să prevină poluarea acestora cu substanțe periculoase; cu toate acestea, calitatea apei poate depinde și de calitatea apelor bazinului râurilor care se află în zone învecinate cu țările care utilizează tehnologii miniere pe bază de cianuri;
- H. întrucât efectele transfrontaliere ale accidentelor care implică deversarea de cianuri, în special în ceea ce privește contaminarea bazinelor hidrografice mari și a straturilor freatice, evidențiază necesitatea unei abordări din partea UE a amenințării serioase la

adresa mediului pe care o reprezintă mineritul pe bază de cianuri;

- I. întrucât încă nu există norme prudențiale și garanții financiare adecvate, iar implementarea legislației existente cu privire la mineritul pe bază de cianuri depinde și de capacitatea puterii executive din fiecărui stat membru, survenirea unui accident fiind, prin urmare, doar o chestiune de timp și de producerea unei neglijențe umane;
 - J. întrucât Directiva privind deșeurile miniere nu a fost implementată pe deplin în unele state membre;
 - K. întrucât mineritul pe bază de cianuri creează puține locuri de muncă și doar pentru o perioadă de 8-16 ani, în schimb există pericolul de producere a unor daune ecologice transfrontaliere imense, care, de regulă, nu sunt compensate de societățile de exploatare responsabile, acestea dispărând sau intrând de obicei în faliment, ci de către stat, adică de contribuabili;
 - L. întrucât societățile de exploatare nu au asigurări pe termen lung care să le acopere costurile în caz de accident sau de funcționare defectuoasă în viitor,
 - M. întrucât pentru a obține două grame de aur trebuie să se extragă o tonă de minereu de calitate inferioară, în urma acestui proces rămânând o cantitate enormă de deșeuri miniere, iar 25-50% din aur rămâne în cele din urmă în stocul de deșeuri; în plus, în proiectele vaste de minerit pe bază de cianuri se utilizează câteva milioane de kilograme de cianură de sodiu pe an, transportarea și depozitarea acestora putând avea în sine consecințe catastrofale în cazul în care nu sunt efectuate corespunzător;
 - N. întrucât există alternative la mineritul pe bază de cianuri, care ar putea înlocui tehnologiile de minerit pe bază de cianuri;
 - O. întrucât în întreaga UE există proteste publice vehemente împotriva proiectelor de minerit pe bază de cianuri, nu numai din partea cetățenilor, a comunităților locale și a ONG-urilor, ci și a organizațiilor de stat, a guvernelor și a politicienilor,
1. consideră că respectarea obiectivelor UE stabilite în Directiva-cadru privind apa, și anume de a obține o stare bună din punct de vedere chimic și de a proteja resursele de apă și diversitatea biologică, poate fi realizată doar prin interzicerea tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri;
 2. invită Comisia să ia inițiativa în vederea interzicerii totale a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în UE până la sfârșitul lui 2011, deoarece aceasta este singura modalitate sigură de protejare a resurselor noastre de apă și a ecosistemelor împotriva poluării cu cianuri în urma activităților miniere, și să realizeze concomitent o evaluare curentă a impactului;
 3. ia act de inițiativele relevante din cadrul sistemului UE și al ONU și încurajează cu tărie dezvoltarea și aplicarea unor alternative de minerit mai sigure, și în special fără utilizarea de cianuri;
 4. invită Comisia și statele membre să nu susțină niciun proiect de minerit care implică

utilizarea directă sau indirectă de tehnologii pe bază de cianuri în UE, până când se va aplica interdicția generală, și nici să nu susțină astfel de proiecte în țări terțe;

5. invită Comisia să propună o modificare a legislației existente cu privire la gestionarea deșeurilor din industriile extractive, pentru ca fiecare operator să fie obligat să dețină o asigurare pentru a compensa daunele și a acoperi toate costurile de remediere pentru obținerea stării ecologice și chimice inițiale în cazul producerii unui accident sau al unei funcționări defectuoase;
6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.